

Fredrik Schützer *1985 är aktiv som konsertpianist och lärare på LIMUS – Lunds Internationella Piano - och Musiksalong. Han studerar för Hans Pålsson på Malmö Musikhögskola och för Gabriele Katthän i Lund.

www.lundsmusiksalong.se

LIMUS LIVE

Pianoafton med Fredrik Schützer

Helgeandskyrkan, 20/12 2011 kl 19:00

Program

Granados

Los Requiémbros ("Flattery") ur Goyescas (1909)

Improvisatoriskt och livsbejakande stycke som inleder Granados stora pianosvit Goyescas. Sviten, som är inspirerad av Fransisco de Goyas tavlor, målar upp färgglada bilder av spanskt lantliv. Granados stöper hela tiden om stycket i nya färger och nya dekorationer som behåller den charmiga, utåtriktade karaktären ända till slutet.

Quejas ó la Maja y el Ruiseñor ("The Maiden and the Nightingale") ur Goyescas (1909)

Melankoliskt stycke ur samma svit med undertiteln "Flickan och näktergalen", en klagande, rikt ornamenterad kärlekssång. I Granados värld är den sorgsna scenen elegant och smickrande för sångerskan, inte utan en effektsökande blick i spegeln. Mot slutet hörs näktergalens drillar och suckande innan den obekymrad flyger vidare.

Scriabin

Étude i C#-moll, op 42 no. 5 (1903)

Nervös pianoetyd som varvar spökliga klanger med häftiga känsloutbrott. En etyd är skriven för att utveckla en specifik teknisk färdighet och här är det att manövrera den täta stämväven som bitvis slår över i ren ljudvägg.

Bach

Preludium och Fuga i E-dur, BWV 878 (1742)

Inget kunde vara längre från Scriabin-etyden i karaktär än det här milda och lekfulla trestämmiga Bach-preludiet. Den tillhörande fugan blickar bakåt mot renässansmusiken och har en intim, sjungande

karaktär som blir en brygga till Beethoven-sonaten, skriven åttio år senare, i samma tonart.

FEM MINUTERS PAUS

Beethoven

Sonat nr 30 i E-dur, Op. 109 (1820)

- I. *Vivace, ma non troppo / Adagio espressivo*
- II. *Prestissimo*
- III. *Gesangvoll, mit innigster Empfindung*

Ju mer Beethoven isolerade sig från omvärlden, desto djärvare och mer originell blev hans musik. Den här sena pianosonaten har ingen "riktig" början, inget "riktigt" slut och är fylld av idéer som bara används för några takter, strikta kompositionsmodeller som blandas med improvisatoriskt glitter, djupt känd tragik som punkteras av brysk humor och vice versa. Den korta hymnlika första satsen hinner knappt avslutas innan ett abrupt och stormigt *Prestissimo* tar vid. Båda varar bara i några minuter och bygger upp för den mer än dubbelt så långa tredje satsen, ett hjärta i hela Beethovens pianomusik.

Här byter Beethoven från italiensk satsbeteckning till tyska för att skriva "med största möjliga innerlighet" och presenterar en värdig, sångbar melodi som får genomgå en serie metamorfoser – en uppstyckad variation där tonerna läggs som mosaik, ett hastigt virtuosstycke, en undervattensspegling i slow-motion, en robust fuga, och sist en drillvariation som växer i styrka och intensitet tills blixtar slår ner i pianots höga register. Här är Beethovens känsla som störst – musiken är biblisk i sin tyngd, innan temat återkommer och ebbar ut.